

2. 14, 1. — 2) bestimmen zu; machen zu; schaffen, verschaffen: रुपे न यं ब्रह्मतूरोद्दिसीमे RV. 7, 90, 3. सन्तुष्टतनुरिन्द्रं ब्रह्मश्च राजसे 8, 86, 10. रुचे ब्रह्मतृष्णम् 9, 23, 2. VS. 19, 94. पस्मा उ देवः संविता ज्ञाने 10, 41, 4. तस्मा श्रेर्गमाम वा यस्य तथापि बिन्वय। श्रोपै जनविद्या च नः 9, 3. देवमदेवं जनत् प्रवैतसम् 4, 1, 1. 2, 13, 5. तं ब्रह्मतृष्णमातरः कविदेवासो श्रद्धिः। लक्ष्यवाकृममत्येम 8, 91, 17. 3, 49, 1. राजानमिर्यं ज्ञानाय जनपय 5, 58, 4. त्रिताय गा श्रवनप्रद्वेष्टरधि 10, 48, 2. (दात्रम्) तद्रादसी जनपतं जात्रे 1, 183, 3.

II. intrans. 1) Präsensformen: a) जनिषे, जनिष्व, जनिष्वे, जनिष्वम् P. 7, 2, 78. जनमान RV. 8, 88, 3. अजनत 4, 5, 5. अजनत in den Brahmana, nach P. 2, 4, 80 aor. — b) जायते Dhātup. 26, 40. P. 7, 3, 79. Vop. 11, 6, 8, 70. 128. ज्ञायमान; ep. auch जायति. — c) जन्यते P. 6, 4, 43. Nicht zu belegen. — 2) allgemeine Formen: श्रीजनि (जीर्ण, जानि RV. 8, 7, 36) und अजनिष्ट P. 3, 1, 61. 7, 3, 35. Vop. 11, 7. जनिष्टासः जीर्ण, जिज्ञेषै, जिज्ञेर P. 6, 4, 98. जन्मस् (MBh. 3, 14387), जन्मान्, जिज्ञवस्; जनिष्टै, °ति (ep.); जनितौ; (आ, उद्भ) जनिषोष्ट; जात. 1) gezeugt —, geboren werden; hervorgebracht werden, entstehen: पुत्रः RV. 1, 31, 11. 5, 6. Ait. Br. 7, 14. त्रिलु वै पुरुषे जायते Cāt. Br. 11, 2, 4, 1. आ मातरा डुवानो पतौ जासिष्ये मृशेवः RV. 7, 7, 3. ग्रादस्माद्यो श्रीजनिष्ट तव्यान् 5, 32, 3. रुदा विश्वमै भुवनाय जायते 5, 83, 4, 1, 141, 1. चित्रः प्रकैतो श्रीजनिष्ट विष्वा 113, 1. श्रियः Ait. Br. 1, 16. Kātj. Cr. 25, 4, 2. क्षेत्राजनिष्ट चेतनः RV. 2, 5, 1. स्त्रिम् 4, 105, 15. जन्मानः नेहर्वर्ण 7, 98, 3. जन्मानस्य ब्राह्मास्य साम �Bez. eines Sāman Ind. St. 3, 216. जायस्त्र विष्वस्त्र Kīnd. Up. 5, 10, 8. सा मातुरुदरस्था तु ब्रह्मन्वर्यग-पारान्कल। निवसती न वै जन्मे Hariv. 1913. जायस्त्र शीघ्रम् 1914. ब्राह्मादिषु विवरेषु — ब्रह्मवर्चास्त्विनः पुत्रा जायते M. 3, 39. श्रापि नः स कुले जायात् 274. तस्मिन् (अण्डे) जन्मे स्वयं ब्रह्मा 1, 9. वज्रप्रकृतास्त्वं स्वयं ब्रह्मस्त्र कुमारकः। — कन्याश्च जिज्ञेर इस्य MBh. 3, 14387. fg. पुत्रा जनिष्टते चात्र पुष्पतस्वसु: Kāthās. 6, 18. Pānkt. 232, 19. तस्य कन्या — जन्मे Pānkt. 239, 24. सर्वर्णम्यः सर्वर्णासु जायते सजातयः (पुत्राः) Jāgn. 1, 90. यद्यमिलु जाज्ञवान् Bhāg. P. 4, 23, 2. जनिता विज्ञुयस्तो नामा कल्पिः 1, 3, 25. दास्यामहं जन्मे 7, 13, 73. MBh. 1, 4051. R. 3, 20, 29. M. 3, 174. ब्राह्मणादैश्य-कन्यायामब्धेष्ठो नाम जायते 10, 8. MBh. 1, 2084. कथं तत्रेषु जायायाः। अस्याहि योनै जायते प्रायशः क्रूरवृद्धः 3, 1395. श्राहिणीउको निषादेन वैदेव्यामेव जायते M. 10, 37. चाप्तालेन — पुक्षस्यो जायते 38. मम वक्त्राद्वायत R. 4, 16, 7. गोमायाद्वैश्येको जायते P. 1, 4, 30. Sch. वीजाज्ञायर्त्त जन्मतः: MBh. 12, 7751. 13, 3151. श्रादित्यज्ञायते वृष्टिर्वृद्धेवं ततः प्रना: M. 3, 76. 1, 75. 76. तस्यो विस्त्रियमानायाः सत्सोतांसि जिज्ञेर R. 1, 44, 14. उत्सः, क्रुदः AV. 6, 106, 1. व्यवहारेण मित्राणि जायते एव वस्त्रात् Hit. 1, 63. अनिष्ट-दिष्टतमे अपि न गतिर्नायते श्रुता 8. किं तेन ताप्तर्वेन न जायते Pānkt. I, 327. तस्य जन्मे विनिश्चयः R. 2, 63, 15. व्यायामेन च तेनास्य जन्मे शिरसि वेदना MBh. 3, 16748. श्रावजके जनपदे देषां जायति वै सदा 1, 1713. ऋ इत्यस्य स्थाने जायमानो इण्ठा P. 1, 1, 51, Sch. श्रचित्तितो वधो इज्ञानो मीनानामिव जायते zu Theil werden Pānkt. II, 3. wachsen, von Pflanzen AV. 5, 17, 16. 4, 1. 4, 19, 4. Kātj. Cr. 22, 3, 2. जायेऽक्षावाः प्रेरहेयुः पलाशानि Cāt. Br. 14, 9, 8, 15. M. 9, 38. Varāh. Brh. S. 54, 8, 20. अजनत वा ग्रस्य दत्ताः Ait. Br. 7, 15. जायते स्वयमेव oder जायते — P. 6, 1, 195, Sch. — 2) wiedergeboren werden: एकविंशतिमाजातीः पापयोनिषु जायते M. 4, 166. तिर्यग्योनै च जायते 4, 200. पतिर्भार्या संप्रविश्य गर्भा भूवेण जायते। जायायास्तद्विजायात्वं यदस्यां जायते पुनः || 9, 8, 11, 24. जायते कैमर्कर्तुषु 12, 64.

III. Theil.

MBh. 3, 530. परिवर्तिनि संसारे मृतः को वा न जायते Hit. Pr. 13. तस्माव्यम् — प्रूप्योनै जनिष्यति MBh. 1, 2425. 3950. ततः प्रेतः परिक्लिष्टः पश्चाल्यापात ब्राह्मणः 13, 5454; vgl. पुनः पुनर्बायति 14, 834. — 3) werden, sein: श्रावन नेति: परिभूतो यथा: RV. 4, 141, 9. दिवा न नक्तं पलितो यवोजनि 144, 4. पुद्रस्तम्भित्प्रयोग्यन्वर्त्तु दिवामित्ज्ञनिष्टु पार्थिवः Vālakh. 3, 8. RV. 3, 39, 4, 5, 33, 5, 33, 3. लं वृषा जनानां मंहिष्टु इन्द्रं जन्मिषे 8, 13, 10. धीरः सन्त्रात्वा जान्मत्तु श्रीयाङ्कः 7, 28, 2. प्रपैवे पूर्वामित्तिष्ठ पूर्णा प्रपैवे दिवः 10, 17, 6. यत्सहृ सर्वभिर्मितीति संस्त्रिष्टा श्रुतुलयो जायते त्वं TS. 6, 1, 9, 5. AV. 12, 4, 14. कामतो (एनः कृता) व्यवहार्यस्तु वचनादित्तु जायते Jāgn. 3, 226. तत्रोप्य इन्द्रीः पूर्वात्मा जायते न रः MBh. 3, 4083. तुद्यार्ता जिज्ञिरे जनाः 1, 6625. M. 1, 99. NALOD. 1, 42. मोदा हि नाम जायते महत्सूपकृतिः कुतः VID. 58. द्रुस्वो वर्णो जायते यत्र बष्टः Cāt. 19, 23. रक्तेन्नेऽजन्मति ताणात् BHATT. 6, 32. न तस्य वेदाध्यने तथा बुद्धिरजायत। पथास्य बुद्धिरभवद्वन्द्वये MBh. 1, 5073. — 4) Statt finden: जायते निविडाश्चेषाः समोभूतशरीरोऽयोः VET. 11, 5. शरणं कस्य जायते 32, 20. — 5) möglich —, zulässig sein: यत्र बन्धो न जायते wo das Unterbinden sich nicht anwenden lässt Suçā. 2, 269, 19. — 6) = जन् mit श्रभि für Etwas geboren werden, für Etwas von der Geburt an bestimmt sein: पापासः सत्तो अन्तु अस्त्वया इदं पुर्वमजनता गमीरम् RV. 4, 3, 5. तं तं लोके जायते तांश्च कामान् Mund. Up. 3, 1, 10. Cāmk. hat जयते (von त्रि), welches er durch प्राप्तोति erklärt. — जात s. bes. — desid. जिजिष्यति P. 6, 4, 42, Sch. — intens. जन्मन्त्यते und जाज्ञायते P. 6, 4, 43. Vop. 20, 8. जन्मत्तम् und जाज्ञातसः, जन्मन्ति und जन्मन्ति 17. — व्यति, °जाज्ञाधम्, °जाज्ञिष्वे, °जाज्ञिषे, °जाज्ञिष �Kīc. zu P. 7, 2, 77, 78. Vop. 23, 55.

— श्रापि. In zahlreichen Stellen der älteren Sprache erscheint जन् mit श्रापि verbunden in der Bed. geboren werden von (abl.), entstehen aus, aber wie die betonten Texte zeigen, ist die praep. nicht unmittelbar zum Verbum zu ziehen. Ausser den u. श्रापि 2, 6, 8 angeführten Beispielen vgl. noch: तस्मायत्र वा च शोचति स्वेदते वा पुरुषस्तेवस एव तदध्यापो जायते Kānd. Up. 6, 2, 3, 4. श्रावादङ्गात्संवासि वृद्यायादिष्ट (v. l. श्रभि) जायते MBh. 1, 3050. Mit vorang. loc. geboren werden, zur Welt kommen auf: ब्राह्मणो जायमाने हि पृथिव्यामधि जायते (wird, ist) | ईश्वरः सर्वभूतानाम् M. 1, 99. Ein Beispiel mit vorangeh. acc. findet man unter श्रापि 2, 6, 8. Entschieden zum Verbum gehört श्रापि an der folg. Stelle: तेन श्रधिज्ञे — श्रात्मजमूर्तिरात्मा wurde erzeugt Rāgh. 18, 23. — Vgl. u. प्र und श्रिपि fg.

— श्रन् 1) später —, hinterher geboren werden, — zur Welt kommen, — entstehen; nach Jmd (acc.) geboren werden: पुत्रिकायोः कृतायोः तु पृदि पुत्रो इन्द्रजायते M. 9, 131. एकवर्षात्सरास्वेते द्रोपदेयाः — अन्वजायत चेत उम्भुतात्वं एव साक्षात्तरेण्यो जातः — इयं च तत्परा हि श्रीरुद्रज्ञे Bhāg. P. 4, 13, 6. श्रव वा जायमानस्य यद्विलमनुजायते MBh. 3, 321. पुर्णांसं पुत्रं इन्द्रं तं पुर्णं अनुजायतम् AV. 3, 23, 3. भातरः 2, 13, 5. तदाशा अन्वजायते RV. 10, 72, 3, 5. अनुजातो माणविकाम् अनुजाता (pass.) माणविका माणविकेन। अनुजातं (impers.) माणविकेन P. 3, 4, 72, Sch. Vop. 26, 129. — 2) Jmd (acc.) ähnlich geboren werden: श्रौतो कुमारस्तमते इन्द्रजातिविष्टपस्येव पति जयते: Rāgh. 6, 78. — को इन्द्रेन जन्मेत्पुनः Bṛh. Ā. Up. 3, 9, 28 gebört